

og naar Grundføetningen ikke har fundet fuld praktisk Anvendelse, hidrører dette formeentlig fra den Omstændighed, at Lovens almindelige Regel om Gjældsbreves Forældelse ifølge Høiesteretsdom af 25de August 1845 ansaaes uanvendelig paa uopffigelige Statsforfrivninger, og der ogsaa iøvrigt i Lovgivningen saanedes Middel til at erklære den bortblevne Obligation for død og magtesløs. Statsgjældscommissionen var saaledes, indtil den ovennævnte Lov af 1858 deelviis bødede paa Savnet, nødsaget til at kræve fuldt juridisk Beviis for Obligationens Tilintetgjørelse. I fremtiede Lande, hvor Omsætningen med Obligationer af den her omspurgte Natur idetmindste har en ligesaa stor Betydning som hos os, har man imidlertid forlængst meent i den almindelige Credits Tjeneste at kunne bortsee fra den Ulempe, som unægtelig kan fremkaldes derved, at en forældet Obligation kan blive udbudt paa Markedet, og det hører saaledes ingenlunde til Sjældenhederne i fremmed Lovgivning, at Forældelsesinstituttet erklæres anvendeligt paa Statsforfrivninger. Udvalget formener derfor, at ogsaa den danske Lovgivning trostlig tør gjøre dette Skridt, i særdeleshed naar Forældelsestiden i Overeensstemmelse med Lovens almindelige Regel bestemmes til et saa langt Tidsrum som 20 Aar. Forsaavidt derhos Lovudkastets § 1 ved Statsforfrivninger, der ere forsynede med Renteanviisninger, ikke blot kræver Forløbet af 20 Aar, uden at nogen af Renteanviisningerne er fremkommen til Indløsning, men endvidere, at der skal være forløbet 5 Aar efter den Rentetermin, til hvilken den sidste af de udgivne Renteanviisninger er forfalden til Indløsning, uden at Forfrivningen er fremkommen til Modtagelse af nye Renteanviisninger eller paa anden Maade er holdt i Kraft, vinder Frygten for, at Omsætningens Tryghed skulde lide noget Skaar, saagodtsom ganske bort, da der derved bydes et simpelt Middel for Kjøberen til at forviise sig om, at den Forfrivning, der tilbydes ham, ikke er forældet. Noget anderledes staaer ganske vist Sagen, forsaauidt Lovudkastet tillige gjør Forældelse anvendelig for Statsforfrivninger, der ikke ere forsynede med Renteanviisninger, og hvor Muligheden for, at en forældet

Obligation kan blive salbt som gyldig, ganske vist er tilstede, uden at Kjøberen umiddelbart har noget Middel til at forviise sig om Sagens rette Sammenhæng. Udvalget har dog troet ogsaa her at kunne berolige sig ved den lange Forældelsesperiode, som foreskrives, og det saameget snarere, som Statsobligationer med Renteanviisninger meget snart vil udgjøre Hovedmassen af vore Statsforfrivninger, og complicerede Bedragerier, der her maatte forudsættes, for at Omsætningen skulde udsættes for nogen alvorlig Fare, høre til Sjældenhederne i vort Land. Det fortjener maaskee ogsaa i denne Henseende at komme i Betragtning, at Lovudkastets § 2 ikke giver den, der gjør Anmeldelse om at have mistet Obligationer, noget ubetinget Ret skrav paa efter Forældelsestidens Udløb at erholde ny Forfrivning, men overlader Ministeriet at udøve et Skøn, og at der saaledes ogsaa her vil kunne findes en Modvægt imod Misbrug.

Udvalget, som saaledes billiger Grundtanken i Lovudkastet, har under sin Overveelse endog været af den Formening, at der turde være Anledning til at udvide Mortificationsystemet, der efter vor nuværende Lovgivning alene finder Anvendelse paa Statsobligationer, der lyde paa Navn, til — naturligviis med fornøden Værding — at omfatte Statsforfrivninger, lydende paa Skændeherver, idet der herved ikke blot i Almindelighed vilde ydes Obligationseiere, der have været saa uheldige at miste deres Forfrivninger, en hurtigere og virksomere Rettsbeskyttelse, men dette Institut, idetmindste naar det indskrænkes til Statsforfrivninger med Renteanviisninger, ikke kan antages at medføre nogen Fare for den almindelige Credit. Finansministeren, med hvem Udvalget har forhandlet herom, har imidlertid formeent, at det i ethvert Fald vilde være rettest at opsætte en saadan Foranstaltning, indtil hele vort Mortificationsystem maatte kunne underkastes et Gjennemsyn, og da muligt gives Anvendelse et blot paa offentlige, men ogsaa paa private Forfrivninger, lydende paa Skændeherver. Under disse Omstændigheder har Udvalget maattet ansee det for rettest at blive staaende ved Lovudkastet i dets nuværende Omfang.